

ת"ד 3913/08/16 - מדינת ישראל נגד ג'ריס האשול

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 3913-08-16 מדינת ישראל נ' האשול
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'ריס האשול

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו, בעת שנסע מאחורי רכב פרטי לא שמר מרחק שיאפשר לו לעצור את רכבו ולמנוע תאונה וכתוצאה מכך התנגש ברכב שנסע לפניו. הוראות החיקוק בהן הואשם הנאשם: אי שמירת רווח - עבירה לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן- תקנות התעבורה); נהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה והתנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

התמצית העובדתית היא כי ביום 2.5.16, בסמוך לשעה 13:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג סוזוקי, מס' רישוי 4130228, בכביש 85, מכיוון כרמיאל לכיוון שזור והתנגש ברכב שנסע לפניו, רכב פרטי מסוג טויוטה מס' רישוי 3184170 אשר עצר בכביש עקב פקק תנועה. הנאשם, נטען כי נהג בחוסר זהירות, בכך שלא שמר מרחק מספק מהרכב שלפניו, שיאפשר לו לעצור בכל עת את רכבו ולמנוע תאונה. כתוצאה מהתאונה נפגעו 6 מעורבים וכלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

ביום 31.1.17 כפר הנאשם בעובדות שיוחסו לו בכתב האישום וטען כי התאונה נגרמה בשל חוסר זהירות של הרכב שנסע לפניו, אשר הדרדר לאחור, התנגש ברכבו וגרם לו לנזקים.

ביום 6.6.17 התקיים לפני דיון ההוכחות.

רשימת העדים

מטעם התביעה העידו השוטר, אלכס קורין (להלן - השוטר), עורך דין דו"ח הפעולה (להלן - הדו"ח), הבוחן, מר ופיק דגש

(להלן - הבוחן), נהג הרכב המעורב, פדול עאסם ואשתו, ערין פאדול ורס"מ משה סנדרוסי, גובה הודעת נהג.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשתו, האשל כיתי.

רשימת מוצגים

מוצגי התביעה

ת/1 - דו"ח פעולה של השוטר.

ת/2 - דו"ח בוחן על תאונת דרכים.

ת/3 - מזכר בוחן.

ת/4 - דו"ח בוחן נוסף ממקום התאונה מיום 28.6.16.

ת/5 - הודעתו במשטרה של הנהג פאסול עאסם.

ת/6 - הודעה של פאדול עאסם במשטרה.

ת/7 - הודעתה של ערין פאדול במשטרה.

ת/8 - סיכום ביקור במחלקה לרפואה דחופה של האשול כיתי.

תש9 - הודעת הנאשם במשטרה.

מוצגי ההגנה

נ/1 - תצלום רכב הנאשם לאחר התאונה.

נ/2 - הודעתה של כיתי האשול במשטרה.

פרשת התביעה

בדו"ח שרשם השוטר נכתב כי הוא הגיע למקום התאונה בכביש 85, בק"מ 26, לכיוון מזרח, הבחין בתאונת חזית אחור בין 2 רכבים פרטיים, כאשר רכב מס' 1, הרכב הפוגע, מסוג "סוזוקי", עומד על שול הכביש, ורכב מס' 2, הרכב הנפגע, עומד על נתיב הנסיעה. למקום הגיעו 2 ניידות אשר פינו 3 פצועים קל לביה"ח, 2 פצועים מרכב הנפגע ופצוע 1 מהרכב הפוגע. ברכב הפוגע היה נהג ונוסעת וברכב הנפגע היה נהג ו- 3 נוסעים.

כשנשאל בחקירתו הנגדית על בסיס מה רשם זאת השיב כי הנהגים שהיו במקום מסרו לו (עמ' 4 לפרו', ש' 19). עוד מסר כי הרכבים נמצאו בשטח ישר (עמ' 6 לפרו', ש' 5).

במסקנות דו"ח הבוחן נרשם כי על פי הממצאים וחומר הראיות עולה כי רכב 1 נסע בכביש 85 מכיוון כללי כרמיאל לכיוון כללי שזור. רכב 2 נסע בכביש 85 מכיוון כללי כרמיאל לכיוון כללי שזור. רכב 1 לא שמר רווח מרכב 2 שנסע לפניו ואז ארעה התנגשות חזית רכב 1 עם חלקו האחורי של רכב 2. תוואי הדרך, מצבה ומצב הרכבים טרם התאונה, אינם מהווים גורם לתאונה.

עוד נרשם כי מזג האוויר בזמן התאונה היה גשום, הראות טובה - אור יום. לגבי הדרך ומצבה - כביש אספלט תקין ויבש ללא חומר שמנוני.

שדה הראיה של נהג מס' 1 - 100 מ' ויותר עד ההתנגשות.

נהג מס' 2 - 100 מ' ויותר עד ההתנגשות.

בעדותו מסר הבוחן כי מסקנות הדו"ח נרשמו על פי הממצאים וההודעות בתיק, וכך בלשונו: **"על פי העדויות שנמצאות בתיק, ועל פי הממצאים שקיבלתי אתה לא שמרת מרחק, בין היתר על סמך הודעתך"** (עמ' 7 לפרו' ש' 13-14).

עד התביעה, **פדול עאסם**, נהג הרכב המעורב, העיד כי טרם קרות התאונה נסע בכביש, בו ארעה התאונה, בנסיעה איטית עקב עומס תנועה. לדבריו, "פתאום בא מישהו מאחורה, נכנס באוטו שלי מאחורה, דפק אותי לכיוון המעקה. גם הרכב שקדימה פנה ימינה, הרכב שלי שמאלה לכיוון המעקה" (עמ' 7 לפרו', ש' 18-20).

בהודעתו הראשונה במשטרה, מיום 2.5.16, מסר גרסה זוהי: "נהגתי ברכב הנ"ל עם משפחתי היה עומס תנועה ונסענו במהירות בין 20 ל - 40 קמ"ש. פתאום הגיע רכב מאחור ופגע בנו והרכב סטה לכיוון המעקה ונמשך בערך 4-5 מטר צמוד למעקה. נגרם נזק לרכב ואני ואשתי ושני ילדי נזקקנו לטיפול רפואי."

בהודעתו השניה, מיום 3.5.16, שוב חזר על אותה הגרסה, וכך לדבריו: "לפני צומת שזור הייתה תנועה איטית לפני ובשלב מסוים נעצרה התנועה וגם אני עצרתי אחרי הרכב שהיה לפני ואז רכב שהגיע מאחורי לא שמר מרחק ממני ופגע בי בעוצמה מאחור ונדחפתי ימינה לכיוון המעקה... אנשים עצרו והזמינו מד"א ופינו אותנו לבי"ח לבדיקות".

בעדותו תיקן ואמר כי הרכב סטה שמאלה (עמ' 7, ש' 24). עוד מסר כי לאחר התאונה הזמין למקום משטרה. כן לדבריו לאחר ההתנגשות פנה לנאשם ואמר לו "תראה מה עשית לי" (עמ' 9 לפרו', ש' 22).

אשתו, **ערין פדול**, שישבה לצידו בזמן האירוע, העידה גם היא כי הנסיעה הייתה איטית בשל עומס תנועה. לדבריה, בשלב כלשהו רכב הנאשם פגע בהם מאחור ורכבם סטה כתוצאה מכך לכיוון המעקה (עמ' 10 לפרו', ש' 28-29).

עד התביעה **רס"מ משה סנדרוסי**, גובה הודעת הנהג, הבהיר כי החקירה התנהלה על פי דין, לנאשם הוסברו זכויותיו, תשובות הנאשם נרשמו בלשון הנאשם, הנאשם רשאי היה לצפות בדברים הנאמרים על ידו במסך המחשב מולו, וכך לדבריו: "כל מילה שאמרת לי כתבתי. זה היה מופיע מולך ויכולת לקרוא את זה בסוף הקראתי לך את העדות אם היה משהו שלא אמרת היינו מוסיפים או משנים לפני שחותמים על העדות".

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה העידו הנאשם והגב' האשול קטי.

בחקירתו במשטרה מסר הנאשם כי ביום התאונה, בעלייה שבין כרמיאל לשזור היה פקק, הרכב שלפניו בלם, לא היו לו אורות בלם, כתוצאה מכך רכב הנאשם התנגש בו, וכך בלשונו: "הרכב שלפני בלם אבל לא היו לו אורות ברקס ואני פגעתי בו מאחור" (עמ' 1-2 להודעה, ש' 2-3). נהג הרכב המעורב, לדבריו, יצא מרכבו קילל וצעק, חזר לרכב, החל לנסוע, התנגש במעקה מצד שמאל, יצא מהחלון והמשיך לקלל ולצעוק.

בהמשך החקירה כשנשאל מדוע פגע ברכב שמלפניו מאחור ולא שמר מרחק השיב: "קרה מה שקרה, לא היו לו אורות אולי היה בניטרל ונסע עלי".

כשנשאל האם הרכב המעורב נדחף כתוצאה מהפגיעה קדימה, השיב בחיוב: "הוא נדחף קדימה קצת...". בהמשך הוסיף: "הוא עשה את זה כדי לנפח את התביעה נגדי ושיורידו לו את הרכב ויקבל כול הכסף לא יודע למה עשה ככה זה לדעתי מחשבה כמו של פושעים".

בביהמ"ש מסר גרסה שונה. לדבריו, הכביש היה עמוס, הנסיעה איטית מאוד, ולפתע הרגיש כי משהו "עף" עליו. הוא בתגובה בלם את הרכב, הסיטו שמאלה והתנגש ברכב שלפניו. אחר כך הרכב שלפניו לקח שמאלה, הנהג עצר וירד והחל לעשות תנועה ביד. בחלוף דקות אחדות הנהג השני חזר לרכבו, התנגש במעקה והחל "לשפשף את האוטו שלו במעקה".

בשלב זה הנאשם ירד מרכבו, הלך לכיוון הרכב השני לראות מה מצבו של הנהג, ובלשונו, "הלכתי לכיוון האוטו שלו, רק לדעת מה הוא, שתוי, מפגר?". לדבריו הנאשם הנהג השני קפץ מהחלון ופנה אליו להתייעץ מה ניתן לעשות והנאשם אמר לו שיש להזמין משטרה.

כשנשאל מדוע בחקירה אמר כי הוא זה שפגע ברכב השני מאחור השיב: "הייתה תאונה, לא אמרתי שאני גרמתי לזה. זה השפה" ובהמשך: "לא אמרתי את המשפט הזה".

לשאלת ביהמ"ש האם היו לו ביטוח צד ג' או מקיף ביום התאונה השיב: "אני חייב לענות על זה? האוטו לא היה שלי. אני לא יודע". כשנשאל של מי הרכב השיב של אשתו ולרוב היא נהגה בו. כן מסר כי הוא נכה ועובד "כמה שעות" במפעל "ארזים".

העדה **האשול קטי**, אשתו של הנאשם, העידה כי ביום התאונה הם חזרו מכרמיאל לכיוון ראמה ופתאום הרגישה "מכה מקדימה". הנהג ברכב שלפניהם, פאדול, יצא מהרכב והחל "לקלל ולצעוק". לאחר מכן חזר לרכבו ו"התחיל ללכת

לצד שמאל לשפשף את האוטו שלו במעקה תוך כדי נסיעה". לאחר מכן הוא יצא מהחלון, ניגש לרכבם, דרש בשלומם, ביקש להזמין למקום משטרה והם הסכימו. העדה לא הצביעה על האשם בתאונה, וכך לדבריה: "אני לא יכולה להגיד אם אנחנו נכנסנו בו או הוא נכנס בנו".

כשעומתת בחקירה הנגדית עם עדות בעלה, לפיה, הוא ביקש להזמין משטרה, בניגוד לדבריה, לפיהם, פאדול הוא שהזמין משטרה, השיבה: "לא אכפתי לי מה הוא אומר, אני אומרת את האמת".

כשנשאלה האם היה להם ביטוח מקיף או צד ג' ביום התאונה השיבה בשלילה.

בעדותה במשטרה מיום 15.5.16 מסרה כי ביום האירוע, לפני ישוב שזור היה פקק והנסיעה הייתה איטית. מזג האוויר היה נאה, "אור יום". לפתע היא הרגישה "מכה מקדימה" ובעלה עצר את הרכב. "נהג הרכב שפגענו בו", מסרה, "יצא מהרכב צעק וקילל אותנו". אחר כך נכנס לרכבו ונסע לצד השמאלי ו"דפק" את רכבו במעקה. אחר כך הוא יצא מחלון רכבו והזמין משטרה למקום.

סיכומי המאשימה

נטען כי הבוחן ביסס את מסקנות הדו"ח על פי הממצאים בתיק ועדויות נהג הרכב המעורב ואשתו, שעדותם אמינה מאוד והנאשם לא סתר אותה.

הנאשם נאחז בעדותו של פאדול עאסם במשטרה לפיה לאחר התאונה הוא סטה לעבר המעקה מימין, אך בביהמ"ש תיקן ומסר כי המעקה בצד שמאל.

עוד נטען כי מדובר בתאונה שמבחינה ראיתית היא פשוטה - תאונה של חזית-אחור.

הנאשם נחקר במשטרה והודה במפורש כי הוא נכנס ברכב המעורב מאחור מאחר שלא ראה את אורות הבלם. גובה האמרה העיד בביהמ"ש בצורה אמינה ובהירה.

עדת ההגנה, אשתו של הנאשם, אינה יכולה לסייע לנאשם לגבי האשם בתאונה. עדותה חיזקה את חוסר אמינותו של הנאשם. התגלו סתירות מהותיות בין עדותה לעדותו של הנאשם, כגון, מי הזמין את המשטרה למקום וכן לגבי מקום העבודה של הנאשם. בעוד שהנאשם טען כי הוא עובד במפעל "ארזים" אשתו העידה כי הוא אינו עובד.

לפיכך ביקשה ב"כ המאשימה לתת אמון בעדי התביעה ולהרשיע את הנאשם.

סיכומי ההגנה

נטען כי מדובר בתאונה "קטנה מאוד". לרכב השני נגרמה רק "שריטה בלוח המספרים". לדבריו הדברים כפי שנרשמו בחקירתו במשטרה אינם משקפים את שנאמר על ידו, כך, לדוגמא, הוא לא אמר כי הרכב שלפניו "בלם". לדבריו, בחקירתו מסר כי פאדול חזר רוורס ואולי היה בניטרל וגובה ההודעה לא רשם את המילה "רוורס". נטען כי נהג הרכב המעורב פגע ברכב הנאשם בכוונה "על מנת להוציא כספים מהביטוח".

הכרעה

לאחר שבחנתי את מכלול הראיות ושמעתי את העדויות לפני, **אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום**, מהטעמים המנויים מטה:

העובדות שאין עליהם מחלוקת

אין מחלוקת כי הכביש בו נסעו הרכבים המעורבים היה פקוק והנסיעה בו הייתה איטית. כך גם אין מחלוקת כי הרכבים ניזוקו כתוצאה מהתאונה - רכב הנאשם בחזית ורכבו של פאדול מאחור. אין גם מחלוקת כי לעניין פינוי הנפגעים לביה"ח כתוצאה מהתאונה.

גדר המחלוקת

המחלוקת נסבה סביב השאלה - מי גרם לתאונה. האם הנאשם, שלא שמר מרחק מהרכב שנסע לפניו, או שמא נהג הרכב המעורב, עאסם פאדול, אשר נסע לאחור והתנגש עם החלק האחורי של רכבו בחזית רכב הנאשם.

התביעה טוענת כי הנאשם לא שמר מרחק מהרכב שנסע לפניו והתנגש ברכב המעורב מאחור. הנאשם טוען כי הרכב של פאדול התדרדר לאחור והתנגש בו.

אציין כבר עתה כי עדי התביעה מסרו עדויות סדורות, המתיישבות זו עם זו והגיוניות ולפיכך הן אמינות עלי. לעומת זאת, הנאשם שינה גרסאות, קיימות סתירות בין עדותו לעדותה של אשתו, וטענותיו אינן מתיישבות עם הממצאים והעדויות האחרות בתיק.

אני קובעת כי אני מקבלת את גרסת התביעה במלואה מהטעמים הבאים:

השוטר, אשר רשם את דו"ח הפעולה, ציין בדו"ח כי רכב הנאשם הוא הרכב הפוגע ומסר בעדותו כי הדברים נרשמו על פי דברי הנהגים שהיו במקום (עמ' 4 לפרו', ש' 16-19). כן העיד כי השטח בו ארעה התאונה "ישר", "לא עליה ולא ירידה", עובדה העומדת בסתירה לגרסת הנאשם, לפיה, הרכב המעורב התדרדר לאחור (עמ' 6 לפרו', ש' 5).

הבוחן, המשרת מזה 24 שנה במשטרה, הדגיש בעדותו כי מסקנותיו מתבססות על הממצאים וההודעות בתיק, ובהתאם להודעת הנאשם במשטרה - הנאשם לא שמר מרחק (עמ' 7 לפרו', ש' 13-14).

נהג הרכב המעורב מסר הן בהודעותיו במשטרה והן בעדותו לפני גרסה אחידה והגיונית - במהלך נסיעה איטית בכביש, עקב עומס בכביש, רכבו של הנאשם שנסע מאחוריו התנגש לפתע ברכבו מאחור וכתוצאה מכך רכבו סטה שמאלה.

לכיוון המעקה (עמ' 7, ש' 18-19). הוא חזר והדגישה את גורם ההפתעה: **"פתאום הוא נכנס בי מאחורה ודחף אותי שמאלה לכיוון המעקה"** (עמ' 8 לפרו', ש' 10-12), ובהמשך: **"המכה בהפתעה. לא חייתי למכה"** (עמ' 8 לפרו', ש' 31-32).

נסיונותיו של הנאשם לקעקע את אמינותו בשל הודעתו במשטרה, בה נאמר כי רכבו סטה למעקה מימין, לא צלחו. כשנשאל פדול בחקירה הנגדית על דבריו אלה בחקירה תיקן והסביר: "האוטו שלפני סטה ימינה, לא אני". (עמ' 8 לפרו', ש' 1) ובהמשך: "אני הגעתי לשמאל, לא הגעתי לימין בכלל" (עמ' 8 לפרו', ש' 7).

פדול מסר כי הוא היה זה שהזמין למקום משטרה ודחה את טענת הנאשם לפיה הנאשם ביקש להזמין את המשטרה למקום (עמ' 9 לפרו', ש' 25-26).

אשתו, ערין פדול, אשר ישבה לצדו בזמן הנסיעה, מסרה גם היא גרסה אמינה ועקבית המשתלבת עם גרסת בעלה. לדבריה, הם היו בנסיעה איטית ורכב הנאשם שנסע מאחוריהם פגע בהם וכתוצאה מכך הם סטו לכיוון המעקה (עמ' 10 לפרו', ש' 28-29). ובהמשך לשאלת הנאשם השיבה: "אחרי שאתה נתת לנו מכה מאחור סטינו לכיוון המעקה" (עמ' 11 לפרו', ש' 11).

בחקירתה במשטרה מסרה גרסה זוה: "בדרך פגע בנו רכב מאחור... נסענו לאט לאט".

גובה ההודעה, העד משה סנדרוסי, העיד על אופן גביית ההודעה והותיר בי רושם כי ההודעה נגבתה כדין. לשאלת הנאשם האם כתב כל מילה שנאמרה בחקירה השיב באופן שאינו משתמע לשני פנים: "כמובן. כל מילה שאמרת לי כתבתי. זה היה מופיע מולך ויכולת לקרוא את זה בסוף הקראתי לך את העדות אם היה משהו שלא אמרת היינו מוסיפים או משנים לפני שחותמים את העדות". (עמ' 14 לפרו', ש' 27-29).

כשנשאל בחקירתו הנגדית האם הוציא את המילה "רוורס" השיב: "מה שכתבתי זה מה שאתה אמרת. אמרת אורות כתבתי אורות" (עמ' 15 לפרו', ש' 1). לאחר מכן כשנשאל אם המילה "בלם" היא לשונו בלבד השיב בבהירות: "לא. מה שאתה אומר לי, אני כותב כפי שאתה אומר, בשפה שלך" (עמ' 15 לפרו', ש' 13). כשנשאל שוב האם היו מקרים שהוא ניסח או עידן את הניסוח השיב: "לא. אך ורק בלשונו של הנחקר" (עמ' 15 לפרו', ש' 15-16).

הנאשם מסר שלל גרסאות הן בחקירתו והן בעדותו בביהמ"ש. גרסאותיו רוויות סתירות ונמצאות בסתירה לעדויות אחרות, כולל עדותה של אשתו, שישבה לצידו ברכב בעת התאונה.

תחילה הודה הנאשם כי הוא גרם לתאונה: "הרכב שלפני בלם אבל לא היו לו אורות ברקס ואני פגעתי בו מאחור". (עמ' 1 להודעה, ש' 2, עמ' 2 להודעה ש' 1). בהמשך החקירה החל להעלות גרסה שונה: "לא היו לו אורות אולי היה בניטרל ונסע עלי". בביהמ"ש הציג גרסה שונה לחלוטין ולא ברורה: "... פתאום אני מרגיש משהו עלי, עף עלי. אני נתתי ברקס וניסיתי לברוח שמאלה, אז אני נתקעתי באוטו, לא הצלחתי לברוח" (עמ' 16 לפרו', ש' 24-26). כשעומת בביהמ"ש עם הודעתו במשטרה טען כי הוא לא אמר שהרכב המעורב "בלם". כשנשאל לגבי אמירתו בחקירה כי הוא זה שפגע ברכב המעורב מאחור השיב תשובה מתחמקת: "עשינו תאונת דרכים. זה אותו דבר. זו השפה... לא אמרתי את המשפט הזה, שאלתי את השוטר אם הוא אמר את זה" (עמ' 18 לפרו', ש' 14 - 19).

נסיונותיו של הנאשם לייחס אמירות שנאמרו על ידו בחקירה לגובה ההודעה, אינן מתקבלות על הדעת, במיוחד נוכח הרושם האמין שהותיר בי גובה ההודעה בעדותו.

לשאלת ביהמ"ש האם היה לנאשם ביטוח מקיף השיב הנאשם כי הרכב אינו שלו והוא אינו יודע אם היה לו ביטוח צד ג' בעת התאונה. תשובה זו גם היא אינה מתקבלת על הדעת שהרי הנאשם הודה כי גם הוא נוהג ברכב.

גם לעניין הגורם שהזעיק משטרה למקום נמצאו סתירות בדבריו. בעוד שבחקירתו מסר כי אחרים הזמינו משטרה למקום, וכך בלשונו: "הזמינו משטרה למקום" (עמ' 2 להודעה, ש' 4) בעדותו טען כי הוא אמר לנהג הרכב המעורב להזמין משטרה (עמ' 17 לפרו', ש' 1).

כשנשאל בחקירה על הנזק לרכבו השיב: "שני פנסי החזית נפלו מכסה המנוע התעקם" (עמ' 2 להודעה, ש' 13) ובעדותו נדמה כי נעשה כל נסיון מצדו למזער את הנזק, ולדבריו רכבו ניזוק "משהו קטן מאוד" (עמ' 15 לפרו', ש' 11).

עדת ההגנה מטעם הנאשם, אשתו, חיזקה את חוסר אמינותו של הנאשם ואת אי היכולת לתת בו אמון.

בחקירתה במשטרה מסרה כי רכב הנאשם פגע ברכב המעורב: "פתאום הרגשתי מכה מקדימה בעלי עצר את הרכב. נהג הרכב שפגענו בו יצא מהרכב צעק וקילל אותנו".

התרשמתי כי עדה זו אינה עדה ניטראלית שכן בביהמ"ש טענה כי היא אינה יודעת מי האחראי לתאונה, וכך לדבריה: "הפגיעה עצמה, אם אנחנו או הוא, לא ראיתי... אני לא יכולה להגיד אם אנחנו נכנסנו בו או הוא נכנס בנו" (עמ' 20 לפרו', ש' 21).

לעניין הזמנת המשטרה למקום, העידה בניגוד לטענת בעלה כי נהג הרכב המעורב היה זה שביקש להזמין את המשטרה (עמ' 20, ש' 13-14). כשעומתה עם עדותו של בעלה השיבה: "לא אכפת לי מה הוא אומר, אני אומרת את האמת" (עמ' 22 לפרו', ש' 7-9).

סתירה נוספת שנמצאה בין עדות הנאשם לאשתו הייתה לעניין הנהיגה ברכב. הנאשם העיד כי אשתו היא זו שנוסעת לרוב ברכב והוא נוסע בו רק לפעמים. לעומת זאת, אשתו טענה כי שניהם נוהגים ברכב ורוב הזמן היא (עמ' 22 לפרו', ש' 13).

סתירה נוספת בין עדויותיהם ניתן למצוא לגבי מקום עבודתו. בעוד הנאשם העיד כי הוא עובד "כמה שעות" במפעל ארזים אשתו העידה כי הוא כלל אינו עובד (עמ' 22, ש' 17).

חוסר האחידות שהתגלתה בין עדותה של אשת הנאשם לעדותו של הנאשם, מחזקת את גרסת המאשימה ומערערת את גרסת הנאשם.

הנזקים שנגרמו לרכבים - נזק בחזית רכב הנאשם ונזק אחורי לרכב המעורב - מצביעים גם הם כי הנאשם אחראי לקרות התאונה.

נוכח האמור, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח את הכרעת הדין למאשימה ולנאשם ותזמין לטיעונים לעונש ליום 24.7.17

בשעה 9:00 ועליהם להיות מוכנים לטעונים.

ניתנה היום, י' תמוז תשע"ז, 04 יולי 2017, בהעדר הצדדים.